

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

VĚDA A UMĚNÍ
POMÍJIVOST ŽIVOTA

Alena Hošková

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarných umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Nová média

Bakalářská práce
VĚDA A UMĚNÍ
POMÍJIVOST ŽIVOTA
Alena Hošková

Vedoucí práce: doc. akad. mal. Vladimír Merta
Oddělení výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....

podpis autora

Poděkování:

Tímto bych ráda poděkovala vedoucímu své bakalářské práce a zároveň vedoucímu oboru doc. akad. mal. Vladimíru Mertovi za rady, připomínky a čas, který mi v průběhu konzultací věnoval. Dále děkuji své rodině za velkou podporu při tvorbě této práce.

Plzeň, duben 2018

.....

podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	6
1.1	PRVNÍ IMPULS.....	8
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	11
3	CÍL PRÁCE.....	14
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	15
5	PROCES TVORBY.....	17
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	20
7	POPIS DÍLA.....	22
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	23
9	SILNÉ STRÁNKY.....	24
10	SLABÉ STRÁNKY.....	25
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	26
	A) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA	
	B) INTERNETOVÉ ZDROJE	
12	RESUMÉ.....	27
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	28

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Již od útlého dětství jsem tíhla k umění a mí rodiče mne v tom vždycky podporovali. Při výběru střední školy jsem váhala, jestli zvolit gymnázium, nebo školu zaměřenou uměleckým směrem. Ačkoliv rozhodování nebylo snadné, rozhodla jsem se pro umění. Začala jsem studovat Střední odbornou školu obchodu, užitého umění a designu v Plzni obor grafický design. Tehdy jsem ještě neměla úplně jasno v tom, co vše grafický design zahrnuje. Celkově jsem nebyla, co se týká umění, nijak vyhraněná. Bavila mne kresba, malba a vytváření malých projektů a prostorových objektů z různých materiálů. Proto jsem šla studovat tuto střední školu.

V průběhu studia jsem si prošla přípravou týkající se jak grafického designu, fotografie, tak i kresby, malby nebo prostorového designu. Grafický design je krásný obor, ale z mého pohledu omezený a konvenční. Je opředený mnoha pravidly a zásadami, a nedává umělci příliš velký prostor pro sebevyjádření. Z počátku mi tento přístup nevadil. Sama jsem velice klidný a konzervativní člověk. Možná to byl jen můj pocit a za vším byl jen přístup učitelů. Později jsem si ale uvědomila, že musím zbořit své vlastní hranice a osvobodit se z této konvence. Grafický design mne přestal naplňovat, přesto mne naučil mnoho věcí, které neustále uplatňuji ve svých projektech i v zaměstnání.

Kromě grafiky jsem se věnovala i klasickým technikám. Už od velmi nízkého věku jsem si osvojila velmi špatný úchop tužky. Díky pevnému až křečovitému úchopu, byly mé kresby a malby velice pečlivé a detailní, ale zároveň statické a podle mého v nich něco chybělo. Dodnes se snažím úchop i umělecký projev uvolnit.

Pro studium na vysoké škole jsem si vybrala obor Nová média. Líbilo se mi, jak je tento obor velice rozmanitý. Na jedno dané téma mohu využít video, fotografii, malbu, sochu, objekt, performance a nejsem ničím omezena. Techniky mohu střídat nebo i kombinovat. Obor mi dovoluje experimentovat a uvolnit tvorbu. Bylo to pro mne něco nového, neznámého.

Mou první klauzurní práci v prvním ročníku studia na vysoké škole, byl soubor digitálních maleb v životní velikosti na téma Periferní vidění¹. U tohoto tématu jsem se inspirovala lokalitou, kde celý život žiju. Bydlím v blízkosti silnice, která je proslulá hojným výskytem veřejných pracovníků. Společnost se snaží tyto ženy nevidět a pohlíží na ně skrze prsty. Mým cílem bylo vyjádřit tento periferní pohled na daný problém, kdy děláme, že prostitutky nevidíme, ale víme že tam jsou. Chtěla jsem, aby si člověk uvědomil, že tyto ženy jsou také lidské bytosti. Na malbách byly zobrazeny prostitutky s neznatelnými rysy a podobou tváře. Obrazy jsem ponechala v digitální podobě a promítala je projektorem na plátno.

Další klauzurní práci jsem tvořila na vlastní téma. Celkově jsem znechucena tím, že se veškeré dění a komunikace přesunuly do digitálních sfér a to konkrétně na sociální sítě. V poslední době jsou sociální sítě hodně diskutovaná téma. Ačkoliv nejsem jejich příznivcem, nechtěla jsem na sociální sítě pohlížet jako na něco špatného, nýbrž jako na abstraktní pojem. Zamyslela jsem se nad tím, jak by tento abstraktní pojem vypadal, kdybych ho zhmotnila. Vytvořila jsem objekt na téma Sociální síť². Objekt se skládal

1 Viz. obrazová příloha č. 1

2 Viz. obrazová příloha č. 2

ze dvou protilehlých desek propojených spleťtí sítí. V místě protnutí paprsku s deskou, byla umístěna led dioda značící osobu. Při tvorbě tohoto objektu jsem spolupracovala s náhodnými lidmi, jenž si na desku vytvořili svou značku, kde byla dioda umístěna. Tímto vznikl systém pro napínání paprsků.

Ve druhém ročníku v zimním semestru jsem vytvořila podle mě svou nejslabší klauzurní práci. Jednalo se o sérii fotografií³ z mého dětství, jež jsem znovu přefotila do současnosti. Následně jsem staré i nové fotografie vložila do ručně ušitého fotoalba, pro nějž jsem graficky zpracovala titulní stranu.

1.1 PRVNÍ IMPULS

V letním semestru jsem pracovala opět na objektu, který mne nejvíce inspiroval k realizaci této bakalářské práce.

Zhruba před rokem za mnou přišel kamarád Daniel Vonášek z vyššího ročníku a zeptal se mě, jestli bych s ním a ještě několika dalšími lidmi nechtěla vystavovat na jeho výstavě. Jednalo se o výstavu spjatou s jeho bakalářskou prací. Jako téma bakalářské práce si zvolil tvorbu nového uměleckého směru a manifestu s názvem Nová poetika⁴. Na mě bylo si manifest přečíst a vytvořit něco tématického právě pro tuto výstavu. Napadl mě soubor fotografií, kde tři aktéry, jímž není vidět do obličeje, vyfotím v přírodě a zasadím je do naprosto absurdních a znepokojivých situací.

První byla žena⁵, která byla společensky oblečena, přes hlavu měla omotanou bílou látku. Do ruky jsem ženě vložila sklenici

3 Viz. obrazová příloha č. 3

4 Viz. obrazová příloha č. 4

5 Viz. obrazová příloha č. 4, Obrázek č. 4.3

s vínem a bílou látku na hlavě jsem od vína potřísnila. Seděla na pařezu mezi porostem, trůníc jako žena k mání, uprostřed nočního baru.

Druhý byl muž byrokrat⁶. Seděl nahý na zahradním plastovém nábytku, který byl částečně potopený v řece. Měl nohy na stole, u ucha telefon a přes hlavu plynovou masku.

Jako třetího aktéra jsem zvolila dítě, konkrétně malou holčičku⁷. Holčička se procházela lesem v jedné ruce držíc plyšového medvídka a v druhé ruce pušku, kterou za sebou táhla za hlaveň po zemi. Kladla jsem důraz na nevinnost dítěte a proto jsem ji oblékla do dětských společenských šatiček.

Tento soubor tří fotografií určený pro výstavu Nová poetika mne inspiroval k tomu, abych v tomto duchu zpracovala i letní klauzuru ve druhém ročníku. Tantokrát jsem opustila oblast fotografie a vrhla jsem se do tvorby fyzického objektu. Zpracovala jsem téma slavnostní tabule pro jednoho člověka⁸. Důraz byl kladen především na čistotu, proto stůl, ubrus, židle i nádobí bylo v čistě bílé barvě. Tabule měla na první pohled působit jak čistě, tak velmi lákavě. Ve vši té kráse se ukrývala jedna potíž. Naservírované dobroty už tak lákavé nebyly a při bližším prozkoumání ani židle a stůl nemohly plnit svou funkci.

Na talíři pro hlavní chod se nacházela hromádka ohlodaných kostí od drůbeže a několik krajíců plesnivého chleba. V polévkovém talíři plavala rybička. Na dalším talířku byl naservírovaný červený želatinový desert, který ale ve svém nitru ukrýval červy. Ve sklenici

6 Viz. obrazová příloha č. 4, obrázek č. 4.4

7 Viz. obrazová příloha č. 4, obrázek č. 4.5

8 Viz. obrazová příloha č. 5

pro aperitiv se nacházela říční voda a v šálku od kávy zbyl už jen lógr prorostlý plísní. Co se týká židle, nedalo se na ní sedět, neboť jí scházela jedna noha a ke stolu nešlo přisednout, protože prostor pro nohy byl pobit prkny.

Práce na těchtoofografiích a objektu mě velice bavila a naplňovala. Díky tomu jsem došla k názoru, že se chci touto cestou vydat i při tvorbě bakalářské práce. Nemohu ale říci, že stále tvořím v duchu Nové poetiky. Nová poetika je zahleděna sama do sebe, nekritizuje své okolí. Myslím ale, že já se ke kritice uchyluji.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Hlavním tématem zvoleným pro tuto bakalářskou práci je Věda a umění. Má se jednat o mezioborovou spolupráci, navazující na kreativní principy a postupy různých disciplín. Já si pro zvolené téma vytvořila podtéma Pomíjivost života. Pracovní název, který používám, je Pokojíčky. Forma ani médium nebyly v zadání stanoveny. Rozhodla jsem se pokračovat v uměleckých objektech a navázat na svá předchozí díla, jak už jsem zmiňovala výše. Tvorba děl předcházející mou bakalářskou práci mne velice naplňovala a zároveň bavila. Díky těmto objektům jsem zjistila, čemu se chci věnovat v nadcházejícím studiu.

V tvorbě těchto objektů vycházím ze svého nitra a z prostředí, které je mi tak blízké. Ačkoliv se to pro mnohé může zdát zvláštní a nepravdivé, jsem velice pesimistický člověk, jenž má katastrofické závěry. Jsem uzavřená a k různým situacím se stavím s negativním postojem. Výčet těchto vlastností bych shrnula slovem "Melancholie". Sigmund Freud prohlásil, že smutek je reakcí na ztrátu milované bytosti a příčina je tedy známá, zatímco u melancholie, přestože může vést až k sebevraždě, zjevný předmět chybí.⁹ Tyto emoce u mě většinou nemají opodstatnění. Samozřejmě, že mé vlastnosti nejsou jen záporného charakteru. Baví mne je ale vkládat do mé tvorby. Možná i to je ten důvod, proč mě tvorba naplňuje.

Tyto umělecké objekty tedy odráží mne a můj pohled na svět. Je v nich ukryto jisté tajemství, nejistota a mohou znepokojoval. Objekty jsem se rozhodla prezentovat pomocí fotografie. Ačkoliv

9 FREUD, Sigmund. *Spisy z let 1913-1917*. Přeložil Miloš KOPAL. Praha: Psychoanalytické nakladatelství J. Kocourek, 2002. ISBN 80-86123-18-9. ISSN spisyzlet1913-1917.

mohu objekty prezentovat ve fyzické formě přímo v galerii, nejsou pro interiér určeny a fotografie se stávají nedílnou součástí souboru.

Tímto se dostávám k druhému bodu. Druhá věc ze které vycházím je prostředí. Mé nejoblíbenější místo byla vždy příroda. I to je důkaz, že ne vše vidím tak černě, jak uvádím výše. Mám svá oblíbená místa, kam se ráda vracím. Objekty jsou tedy určeny do exteriéru a to konkrétně do přírody. V přírodě je následně mám v úmyslu i zanechat, neboť neexistuje jiné vhodnější místo. V přírodě je také fotografuji. Fotografie zprostředkovávají divákovi zážitek z objektu zasazeného do krajiny, který je s ní zároveň v rozporu a značně s ní kontrastuje.

Volila jsem objekty z běžného každodenního života. Jsou to předměty, které neexistují příliš dlouho, a přesto si už nedovedeme život bez nich představit. Předměty samy o sobě kontrastují s přírodou. Abych kontrast ještě víc podtrhla, použila jsem na ně výrazné barvy, pro mě nepříjemné ve vztahu s krajinou. Na druhou stranu jsem se snažila je přetvořit tak, aby v sobě něco z přírody stále ukrývaly. Jelikož mám v úmyslu objekty v krajině ponechat, doufám, že se o ně příroda řádně postará. Přece jen vše, co bylo člověkem vytvořeno, pramení z přírodních zdrojů.

Na každé z fotografií se vyskytuje člověk, jenž je v interakci s daným objektem. Objekty jsou stále určeny ke stejné interakci jako dříve, jen se změnil smysl tohoto vzájemného působení. Člověk jen demonstruje, jak se s kterým objektem zachází, jinak je ve scéně nejméně podstatným. To je vyzdviženo kusem látky, který má omotaný kolem hlavy. Není důležitá podoba nebo identita člověka, ale sám objekt a všudypřítomná atmosféra. Člověk je zde

jen doplňkem. Zajímavé je, že člověk je v interakci s objektem, zároveň se zdá být jaksi nezáúčastněný. To je další z mnoha rozporuplných paradoxů¹⁰, jež tyto tři objekty v sobě ukrývají.

Člověk i se všemi jeho vynálezy a výtvarky se domnívá, že je nejdůležitější a nejvýznamnější součástí našeho světa. Z mého pohledu je sobecký, ješitný a má destruktivní sklony vůči sobě i svému okolí. Člověk si ale neuvědomuje, že skutečnost je zcela opačná. Neuvědomuje si, že důležitost, kterou si přisuzuje, by měl přisuzovat zcela jiným věcem.

Z této práce je patrné, že je opředená mnoha protiklady, nad kterými je nutné se zamyslet.

¹⁰ Paradox je tvrzení, které spojuje pojmy nebo výroky v běžném slova smyslu si odporující v neočekávaný, překvapivý, ale smysluplný celek. Nesmyslnost paradoxu je pouze zdánlivá.
Zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Paradox>

3 CÍL PRÁCE

Cílem této práce, bude vytvořit tři různé scénérie uprostřed otevřené přírody, kam zasadím jednotlivé umělecké objekty, pro něž je příroda přirozeným prostředím. Součástí je i člověk, zakomponovaný do scénérie, doplňující umělecký objekt. Předměty vybrané pro tuto práci jsou obyčejné a běžné v lidském životě. Jsou přetvořené tak, abych jim vdechla něco z všudypřítomné přírody, ačkoliv jsou přírodě tak vzdálené. Kombinuji je s různými fragmenty vzatými z přírody. Zvíře, rostlina, voda.

Účelem není šokovat, ale zamyslet se nad sebou, nad světem. Do fotografií i objektů se snažím promítnout kus sebe. Chci tím vyjádřit své vnitřní procesy a pohled, kterým se dívám na svět.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Realizaci předcházela příprava v podobě utřídování myšlenek a výběru vhodných předmětů pro tvorbu uměleckých objektů. Nechtěla jsem tvořit jen ready-made. Předměty každodenního života jsem chtěla přepracovat tak, aby úplně nezaničl jejich původní význam, ale aby byl jen pozměněn. To znamená, že jsem při výběru hleděla na funkčnost a interakci předmětu, a následně i na velikost předmětu. Funkce je tedy zachována: televize je stále televizí. Zároveň by měl být objekt samotný i jeho funkčnost v rozporu s atmosférou přírody.

S velikostí souvisí jednotnost všech objektů a také kompozice pro fotografie. Kdyby měly jednotlivé objekty výrazné velikostní rozdíly, netvořily by ucelený soubor. Pokud bych objekty zvolila příliš malé, na fotografii by přestaly dominovat a původní záměr by byl popřen. Na všechny tyto aspekty byl kladen důraz.

Další otázkou bylo, jak dané předměty přetvořit do výsledné podoby. Došla jsem k závěru, že je chci o něco víc přiblížit přírodě. Nenásilnou cestou jsem do nich vložila něco z přírody, ať už jsou to rostliny, opadané větve, půda nebo voda. Výsledkem byl objekt jak vzdálený přírodě, tak zároveň blízký.

Poslední věc, kterou jsem řešila bylo umístění. Byla jsem nucena v krajině pro jednotlivé objekty vybrat takové místo, aby vznikl určitý paradox ve vztahu objektu k prostředí. V případě televize to byl jehličnatý les. Uvnitř televize jsem zasadila lesní mech a malý stromeček. Aktér na fotografii pozoruje malý lesík v televizi, ačkoliv se sám vyskytuje v lese. Druhý objekt - nákupní vozík, jsem umístila na velkou otevřenou louku, kde se nacházel jeden jediný

strom. Velké otevřené prostranství mělo vzdáleně nahrazovat prostory nákupního centra. Králík v tomto případě představuje předmět, potravinu, zakoupenou v obchodě. Ve třetím případě jsem umyvadlo napuštěné vodou, s plavajícími rybkou, umístila do blízkosti vodní plochy.

5 PROCES TVORBY

Nejdříve bylo nutné vytvořit samotné objekty. Jako první jsem začala pracovat na televizi. Jedná se o starý CRT televizor. Nejprve se otevřel plastový kryt a následně se z televize vyndaly všechny součástky. Po vyjmutí se kryt opětovně smontoval a zbyla jen plastová skořápka. Jelikož televize byla původně černá, nastříkala jsem plast sytě oranžovou barvou, abych tím vytvořila kontrast se zeleným lesem. Komplikace nastaly ve chvíli, kdy oranžová barva nebyla dostatečně krycí a stále prosvítal černý plast. Problém vyřešilo vrstvení barvy.

Chtěla jsem zachovat vlastnost svítivosti, kterou původně televize měla a do stropní části jsem přidělala ledpásek. Tím se zachovala i nutnost elektrického napájení. Na dno televizoru se nasypala hlína, kterou jsem si předem nakopala přímo v lese. Po té jsem do hlíny sázela různé druhy mechů, rostlinek a jeden stromeček, které jsem si taktéž přinesla z lesa.

Když byl televizor¹¹ hotový, vezl se na vybrané místo v lese. Využila jsem pařezu, který posloužil jako přírodní stůl pod televizi. Před televizi se umístilo staré křeslo na kterém seděl aktér. Tuto scénu jsem zvěčnila na fotografii.

Druhý objekt byl nákupní vozík¹². Získat vozík byla pro mě morálně nejtěžší věc na celém procesu tvorby. Další problém vznikl ohledně převozu. Vozík byl příliš velký. Když jsem se všemi těmito problémy vypořádala, byl na řadě výběr barvy. Pro vozík jsem si vybrala červenou barvu, částečně proto, že spektrálně a sytostí navazuje na předchozí oranžovou a částečně proto, že symbolizuje

11 Viz. obrazová příloha č. 6

12 Viz. obrazová příloha č. 7

krev. Dno vozíku jsem také vysypala hlínou. Do hlíny jsem sázela různé mechy, traviny a na ty jsem kladla spadané listí, větve, šišky a kůru.

Po kompletaci objektu se odvezl na již zmíněnou louku. Do malé krajinky, která vznikla uvnitř vozíku, jsem vpustila králíka. Překvapení přišlo se zjištěním, že se králík okamžitě pustil do zasazených rostlinek a stromečků. K vozíku jsem tentokrát vybrala ženu. Mým záměrem bylo, aby modelka vypadala snobsky. Oblékla jsem ji do pravého kožichu z kůže psa, což jen podpořilo znepokojení z výsledné scény.

Při tvorbě třetího objektu jsem z počátku váhala, s jakým předmět chci pracovat. Neměla jsem jasno v tom, s jakou přírodninou chci tentokrát pracovat. Již v minulosti jsem pracovala s živými rybkami a proto jsem se rozhodla tentokrát pracovat s vodou.

Třetí objekt tedy vznikl z koupelnového umyvadla¹³. Umyvadlo je určené pro zavěšení na zeď. Jelikož se tímto způsobem v přírodě umyvadlo zavěsit nemohlo, rozhodla jsem se pro vytvoření kovové konstrukce, do níž se umyvadlo vložilo. Stejně, jako u předchozích objektů, jsem i pro tento zvolila výraznou barvu a to fialovou. Nechtěla jsem, aby bylo fialové přímo samotné umyvadlo, ale jen detaily. Měla jsem dojem, že na rozdíl od televize a vozíku, by to byl moc velký zásah do předmětu a byl by příliš znehodnocen. Proto jsem barvu použila na nosnou konstrukci a baterii umyvadla.

Umyvadlo je spjaté s vodou, a proto jsem ho naplnila a následně do něj vpustila akvariijní rybičku. Takto upravené

13 Viz. obrazová příloha č. 8

umyvadlo jsem umístila do blízkosti vodní hladiny, díky čemuž opět vznikla nevšední a hlavně paradoxní situace.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

U televize bylo nutné ji rozebrat a vyndat vše co bylo uvnitř, včetně reproduktorů a obrazovky. K této demontáži jsem použila běžné nářadí. Zbylý kryt televize se znovu sešrouboval. V této fázi jsem začala s barvením. Pro barvení jsem zvolila akrylový sprej. Nanášela jsem v několika vrstvách, s delšími časovými rozestupy, aby barva řádně zaschla a nestékala. Zároveň jsem vrstvením docílila požadované sytosti barvy.

Po zaschnutí barvy přišel na řadu led pásek. Samolepicí pásek se nalepil na horní stranu krytu, do míst, kde byl nejméně viditelný. Led pásek se následně napojil na zdroj energie, od kterého vedl kabel se zástrčkou, stejně tak, jako když televize sloužila původnímu účelu. Zdroj bylo nutné odizolovat od vlhkosti, aby se zabránilo případnému zkratu. Uzavřela jsem ho do nepromokavého sáčku a obalila potravinářskou fólií. Vstup a výstup zdroje byl navíc zataven. Přes zdroj i dno, na kterém byl umístěn, se položila igelitová fólie, taktéž izolující vlhkost. Na ni byla nasypána půda a rostliny.

Rostliny jsem použila živé, přímo z lesa. Bylo nutné jim poskytnout dostatečnou vláhu a světlo. Převidelně jsem je zalévala a televizor jsem umístila na dostatečně světlé místo bez přímého slunce. Příjemným překvapením bylo zjištění, že se do mého objektu nastěhovali noví obyvatelé, a to hmyz a pavouci.

Problém nastal při fotografování v přírodě. Světelnost objektu byla závislá na elektrickém proudu. K tomu, aby byla napájena led svítidla, jsem použila benzínový generátor.

Vozík nepotřeboval tak radikální zásah jako televize. Největší

změnou byl červený nátěr. U vozíku jsem tentokrát nepoužila sprej, z důvodu velké spotřeby, kvůli drátěné konstrukci, ale akrylovou barvu, kterou jsem nanášela štětcem. Nátěr jsem opět prováděla v několika vrstvách.

Do nabarveného a zaschlého vozíku jsem měla v úmyslu nasypat lesní hlínu a do ní vysadit rostliny. Drátěná konstrukce to ale komplikovala, a proto jsem dno pokryla igelitovou fólií. Do hlíny jsem mech a rostliny sázela s rozmyslem, aby ve výsledku vytvořili miniaturu krajiny. Použila jsem vše, co mne v lese zaujalo. Stejně tak jako u televize bylo třeba krajinku zalévat. Jelikož vozík, na rozdíl od televize nebyl krytý, nechala jsem jej venku na pospas venkovním vlivům.

U samotného umyvadla jsem neprováděla mnoho změn. Zásadní změnou bylo spíše uchycení umyvadla. Původní nápad byl umyvadlo pověsit na strom, stejně tak, jako bych ho povésila na zeď. Tím by se ale strom poškodil a to je v tomto případě nepřijatelné. Druhá varianta byla vytvořit konstrukci nesoucí umyvadlo v odpovídající výšce. Konstrukce byla tedy svařena z železných kulatin. Ačkoliv jsem si konstrukci navrhla sama, svařit mi ji pomohl můj partner, protože nejsem v tomto ohledu technologicky zdatná. Jako barvu jsem použila opět akrylový sprej. V tomto případě jsem ho zvolila díky velkému výběru škály barev.

Po zhotovení jednotlivých objektů přišlo na řadu fotografování. K tomu jsem použila svůj fotoaparát Nikon D 5100. Výsledné fotografie jsem následně upravovala pomocí softwaru Adobe Photoshop CC. Fotografie se finálně tiskly na pěnovou desku kappa.

7 POPIS DÍLA

V této kapitole se pravděpodobně budu opakovat, ale přesto celou věc v krátkosti shrnu.

Mým cílem bylo vytvořit trojici objektů a vzájemně na sebe navazujících předmětů z běžného každodenního života, jež z tohoto koloběhu vytrhnu, přetvořím a umístím do krajiny, která se nově pro ně stane přirozeným prostředím. Celkově při tvorbě vycházím ze svých pocitů, nálad a názorů na svět. Promítám do nich svou negativitu a melancholii. Dílo je odrazem mě samotné. Zároveň ho spojuji s mou láskou k přírodě a k místům mě blízkým. Tyto dva rozdílné aspekty stavím proti sobě a vytvářím paradoxní scénky.

Objekty dokumentuji pomocí fotografie, ve svém novém prostředí, společně s postavou. Ta odkazuje na jejich původní využití a zároveň zastává roli subjektu dnešní pokřivené společnosti.

Prvním objektem je oranžová televize, uvnitř níž se nachází kousek lesa. Je fotografována s mužem, který ji pozoruje ze svého křesla. Druhý je červený nákupní vozík, s krajinou uvnitř, ve které žije bílý králík. Aktérkou je zde žena v kožichu, tlačící vozík po louce. Poslední je umyvadlo nesené fialovou konstrukcí, v němž plave rybka. Foceno je s mužem opírajícím se o konstrukci.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Tvorba tohoto díla měla prvotně největší přínos pro mě. Vytvořila jsem něco osobního, něco, co je mi blízké. Nejsem příliš sdílný člověk, proto bylo i značně těžké odhalit kus sebe sama. Tvorba mne donutila zahledět se do sebe a zkoumat svou psychiku. Bylo nutné zamyslet se nad svou povahou, názory, myšlenkovými pochody, náladami a to promítnout do kritiky, kterou do scén vkládám. Pro nikoho není jednoduché uvědomit si, jaký ve skutečnosti je. Je těžké přiznat si všechny své chyby a nedostatky. Jak bych mohla kritizovat společnost, aniž bych si nejprve neuvědomila své chyby? Nemám na mysli kritiku ve špatném slova smyslu. Účelem a smyslem kritiky je analyzovat, rozlišovat, hodnotit.¹⁴

U zrodu všeho je vždy myšlenka. Umožňuji divákovi zamyslet se nad sebou i nad svým okolím. Divák by si měl uvědomit jaký je, jak vnímá sebe, jak vnímá společnost. Vůbec není důležité, jestli v tom nalezne mé vnitřní procesy jako autorky, ale své vlastní. Chci vzbuzovat emoce. Nepochybuji o tom, že každý si z toho bude odnášet zcela odlišné názory a pocity. Důležité ovšem je, že nějaké budou...

¹⁴ Zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Kritika>

9 SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky mé bakalářské práce patří zejména samotné téma a objekty, vystihující mou osobnost. Atmosféra výsledných fotografií zprostředkovává divákovi pohled do mého nitra. Každý si ji může vyložit po svém. Může se s mými pocity ztotožnit, vytvořit si své vlastní, nesouhlasit. Budu jen ráda, pokud celá série povede k zamyšlení.

Atmosféru podporuje i množství paradoxů. Díla si svým způsobem protirečí a to je to, co mne na tom baví.

Celá práce pro mě měla velký význam a pocit naplnění. Načerpala jsem mnoho nových zkušeností, jak v samotném tématu, tak i v technologii, kterou jsem použila. Ráda budu v podobném duchu pokračovat a tvořit.

10 SLABÉ STRÁNKY

Z počátku byl problém zvolit vhodné objekty pro přetvoření a následné zdokumentování v přírodě. Objekty musely být dostatečně velké na to, aby na fotografii dominovaly a nezanikaly. Zároveň dostatečně velké pro interakci s postavou a tak velké, aby je postava příliš nezastiňovala. To značně zúžilo výběr, proto se může zdát, že výběr objektů je málo rozmanitý. Někdo může namítnout, že s televizní obrazovkou pracovalo v minulosti již mnoho umělců, stejně tak jako s nákupními vozíky, nebo se sanitárním zařízením. Pro mě nebylo důležité vybrat něco originálního. Naopak, vybírala jsem z věcí, běžně nalezitelných v našem okolí, nebo přímo doma. Z věcí obyčejných, kterých si nikdo významně nevšímá, protože je bere jako samozřejmost. Z věcí nevýznamných a přitom pro někoho nevědomky tak důležitých.

Další problém nastává při prezentaci. Pokud budu vystavovat fotografie i objekty, soubor se stává příliš popisným.

Dále si nejsem jista, zda bude čitelný záměr vkládání osobních pocitů do objektů a fotografií. Jak už jsem zmiňovala, není důležité, jestli toto divák rozklíčuje, ale jestli si v tom najde něco svého.

Stejně tak, jako jsem to uvedla u silných stránek, uvádím zde i množství protikladů. Mám dojem, že k tomu, aby člověk tyto protipóly rozeznal, je předpoklad, že pro to bude mít cit.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

1. **GRYGAR, Štěpán.** Konceptuální umění a fotografie.
Akademie múzických umění, 2004. ISBN 978-80-7331-014-1.
2. **BUDDEUS, Ondřej a Markéta MAGIDOVÁ.** ed. Třídít slova: literatura a konceptuální tendence 1949-2015. Praha: tranzit.cz, 2015. ISBN 978-80-87259-34-4. ISSN třídít slova-literatura a konceptuální tendence 1949 2015.
3. **PETŘÍČEK, Miroslav.** Myšlení obrazem. Praha: Hermann & synové, 2009. ISBN 978-80-87054-18-5.
4. **PSCHEIDTOVÁ, B., SCHWIPPEL, J.** Umění 20. století. I. díl. Praha: Slovart, 2011. ISBN 978-80-7391-572-8.
5. **PSCHEIDTOVÁ, B., SCHWIPPEL, J.** Umění 20. století. II. díl. Praha: Slovart, 2011. ISBN 978-3-8365-3519-9.
6. **FREUD, Sigmund.** *Spisy z let 1913-1917.* Přeložil Miloš KOPAL. Praha: Psychoanalytické nakladatelství J. Kocourek, 2002. ISBN 80-86123-18-9. ISSN spisy z let 1913-1917.

B) INTERNETOVÉ ZDROJE

<https://cs.wikipedia.org>

<http://www.artlist.cz/>

12 RESUMÉ

The topic of my bachelor work is Science And Art. I named the own topic Transience Of Life. I decided to create three objects that will build on my previous work. The purpose of these objects is to reveal my emotions. Objects reflect my nature. Simultaneously I criticize society through these objects.

I chose three different subjects from everyday life such as a TV, a shopping cart and a sink. I transformed them into artistic objects. It isn't ready-made. Subjects don't exist too long but we can't imagine our life without them. I changed the objects but the original application is the same as before. TV is still TV but we can see only nature in it. The next thing I changed was the color. I painted the objects with colorful color. Due to the color the objects in nature have become contrasting.

I placed the objects to my favorite places in nature and then I photographed them. The contrast of the object and the environment creates a paradox. Always we can see the object together with human on the photos. A person is an employee for the object. It is about interaction between person and object. For example: a man watches the television with nature in it, while sitting in the wild. It's a paradox.

13 SEZNAM PŘÍLOH

- 1) **periferní vidění**
1 – soubor maleb veřejných pracovníků
- 2) **sociální síť**
2 – objekt na téma sociální síť
- 3) **rodinné fotoalbum**
3 – fotografie předtím a potom
- 4) **Nová poetika**
4.1 – manifest Nová poetika
4.2 – vernisáž Nová poetika
4.3 – Na baru
4.4 – V kanceláři
5.5 – Na dětském hřišti
- 5) **slavnostní tabule**
5.1 – fotografie z lesa
5.2 – klauzurní obhajoba
5.3 – detail 1
5.4 – detail 2
5.5 – detail 3
- 6) **televizor**
6.1 – finální fotografie
6.2 – klauzurní obhajoba
- 7) **vozík**
7.1 – finální fotografie
7.2 – proces tvorby
- 8) **umyvadlo**
8.1 – finální fotografie
8.2 – proces tvorby

Obrázová příloha č. 1 – periferní vidění

Obrázek č. 1 – soubor maleb veřejných pracovníc

Obrázová příloha č. 2 – sociální síť

Obrázek č. 2 – objekt na téma sociální síť

Obrázová příloha č. 3 – rodinné fotoalbum

Obrázek č. 3 – fotografie předtím a potom

Obrazová příloha č. 4 – Nová poetika

Obrázek č. 4.1 – manifest Nová poetika

Obrázek č. 4.2 – vernisáž Nová poetika

Obrázek č. 4.3 – Na baru

Obrázek č. 4.4 – V kanceláři

Obrázek č. 4.5 – Na dětském hřišti

Obrázová příloha č. 5 – slavnostní tabule

Obrázek č. 5.1 – fotografie z lesa

Obrázek č. 5.2 – klauzurní obhajoba

Obrázek č. 5.3 – detail 1

Obrázek č. 5.4 – detail 2

Obrázek č. 5.5 – detail 3

Obrazová příloha č. 6 – televizor

Obrázek č. 6.1 – finální fotografie

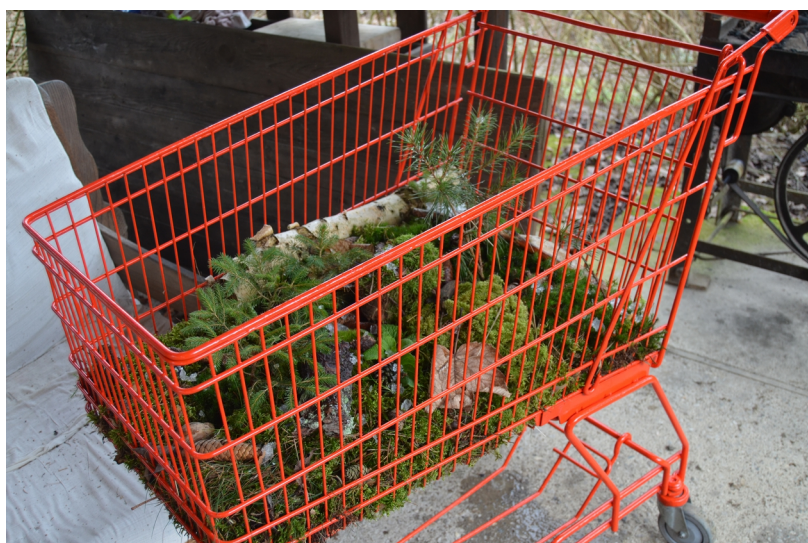

Obrázek č. 6.2 – klauzurní obhajoba

Obrazová příloha č. 7 – vozík

Obrázek č. 7.1 – finální fotografie

Obrázek č. 7.2 – proces tvorby

Obrazová příloha č. 8 – umyvadlo

Obrázek č. 8.1 – finální fotografie

Obrázek č. 8.2 – proces tvorby